

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXIX. Num Anima Christi Fide prædita fuerit infusâ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

pro agnoscit, sed quantum illius dedit, & docuit Dominus. Idem Dom. 1. post Epiph. Et in epist. Nat. Dom. ex Hebr. 1. Christus non fuit statim ab utero Sapientia & gratia plenus. Quantum ei accessit aetate; tantum & magnitudinis; quantum magnitudinis; tantum & rationis; Vig. ratione auctior, ita & Spiritu eius robustior, & Sapientia plenior. 2. Zwinglius in Confess. ad Carol. V. art. 1. Christi sapientia paulatim creuit. Bucerus in Matth. 24 similia Melancthon in Nat. Dom. Bienenius & Lollus in Luc. 2.

CALVINVS in Matth. 24. Ter & quater insanus foret, quise grauatim ignorantia subiceret, quam ne ipse quidem Dei Filius nostram causam subire abnuis. 1. Idem similia in Luc. 2. & isto Agnoitarum vitur argumento: Verbum accepit corruptibile corpus, ut moriendo pro nobis nos a morte liberaret: Ergo accepit etiam nostram ignorantiam, id est, mentem ignorantem, ut nos ab ignorantia liberaret. Ita apud Bell. l. 4. de Christo. c. 1.

2. Idem in Matth. 24. v. 36. Palam est, communem illi ignorationem cum Angelis tribui, ut eorum omnium, qua ad naturam transferenda Ecclesia à Indis ad Gentes, & per orbem propaganda pertinent. & docere nititur ex Eph. 3. v. 10.

3. Idem in Matth. c. 9. v. 2. Palam est, fidei conscius non fuisse illorum, qui paralyticum ei obtulerunt; ab ista quippe, & intus latens.

4. Idem in Matth. c. 21. v. 18. Nec speciem quidem arboris norat, cui. eò quod fructum non faceret, m. ledixit.

5. Nicol. Gallafius, Beza in Ecclesia Geneuensi Collega, in annotationibus in Irenæum lib. 2. c. 49. Ignorauit, ut disceret ipse, & more hominum erudiretur.

SVADENT istis. 1. Hebr. 2. Debiti assimilari fratribus per omnia, absque peccato. 2. Luc. 2. Puer excolebat & confortatur spiritu, plenus sapientia. &c. græcè, qui implebatur. 3. Ibid. Iesus proficiebat sapientia, &c. 4. Marc. 13. De illo die nemo scit, neque Angelus; neque Filius; nisi solus Pater. 5. Matth. 26. Si possibile est, transeat à me calix iste: Sed non quod ego volo; sed quod tu. Esse possibile si tei bar, cur dubitabat? Si ignorabat; ergo aliquid nesciebat esse impossibile. cur enim petebat?

AUTOR. 1. Belli tanè discipuli Agnoitarum, & Gnosticorum. Vide in mea Genealog. q. 11. 2. Quantum ille Gallafius abest à Gnosticis? qui sub ferula præceptoris cuiusdam Orbilionis finxerunt alphabetum didicisse Christum; teste Irenæo lib. 1. c. 13.

3. An vero hæc fides etiam quicquã discrepat ab eorum opinione; qui, ut Iohannes Simlerus ait, Christum Philosophum faciunt? Quanquam nescio, an, quæ in Christum isti audacissimè conferunt, vel in veteres Philosophos conuenire queant. Haud reor Theophrastum, si folia vidisset arboris, speciem eius ignoraturum fuisse.

4. Quid ego huc congeram, quæ ex D. Tho. p. 3. q. 9. 10. 11. 12. & ex Magistro sent. in 3. dist. 13. Theologi exactissimè, locupletissimeque exequuntur? Quæque Illust. Bell. l. 4. de Christo, c. 3. 4. è SS. Patribus & Ratione producit? Et nos in Parte secunda Discursuum realium, Dom. 1. Epiph. non pauca. Item in General. mea quest. 11. Item in Antichristo quest. 10. & in subiecto zytimate: Vbi & patebit ad SVASIONES Solutio. Vide & q. 32.

QVÆSTIO XXIX.

Num Anima Christi esse pradiata debuerit fide infusa?

CALVINVS in cap. 4. Matt. v. 3. Christus Fide, ut alius homo, fuit pradiatus. Idem in Matt. c. 26. v. 39. Fidem eius rectè Satanæ aggressus est. Et fide retinuit sibi Deum propitium. Idem in Matt. c. 27. v. 49. Fide inconcussam in tentationibus, illam in passione conseruauit. Vide inf. quest. 47.

AUTOR. Fides, Hebr. 11. est sperandarum substantiarum: argumentum non apparentium. At Christus sciuit, quod repositum

posita esset sibi corona gloria, pro eis quæ, ut homo, merebatur: unde nec sperandarum in eorum inerat fides, sed scientia. Item beatifica visione fruebatur anima eius, ut Comprehensoris: unde nil opus ei argumento non apparentium.

2. Enimvero, 2. Cor. 5. *Quam diu sumus in hoc corpore, peregrinamur à Domino: Per fidem enim ambulamus, non per speciem.* At Christus, etsi Corpore, non tamen Anima peregrinabatur à Domino; uti voluisse Caluinus videtur. *Quid enim est Fides?* quærit Aug. serm. 17. de verb. Dom. 10. 10. *Credere, ait, quod non vides.* In beata visione autem euacuatur quod ex parte est: & sic isthic fides beatis definit. D. Th. 1. 2. q. 67. a. 2. 3. Et spes; Nam, Rom. 8. *Quod videt quis, quid sperat?* At verò 1. Cor. 15. *Charitas nunquam excidit.* Hæc de Fide: Porro de Scientia Christi.

3. Neque tamen, quæ homo, se ipsum comprehendit, D. Th. 3. q. 10. a. 1. Quia ait Aug. l. 83. qq. q. 14. to. 4. *Quod se comprehendit, finitum est sibi.* At essentia Verbi infinita est, finitaque Christi anima: ergo. Neque omnia cognouit: Quia Apoc. 5. *Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere Diuinitatem & Sapientiam:* Gloss. id est, *omnium cognitionem:* Non id tunc primum; Sed in conceptionis instante.

Infinita verò cognouit; utpote, ait, D. Th. 3. q. 10. a. 3. Anima Christi cognouit totam suam potentiam: at hæc potuit facere emundationem infinitorum peccatorum; iuxta. 1. Ioa. 2. *Ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non autem pro nostris tantum; Sed etiam pro totius mundi.* Et hæc de beata Christi scientia.

4. De Infusa rerum cognoscibilium

homini liquet, Isa. 11. *Replebit eum Spiritus Sapiencia.* &c. ut omnia nosset Iesus, clarius etiam quàm Angeli. D. Th. 3. q. 11. a. 1. & 4. At fides est donum Dei infusum: quo, quæ docuit, quæ viator Homo & credebat; quæ Deus sciebat. Quin quæ Comprehensor homo animæ ocularo cuncta præclare intuebatur manifesta; credebat nihil:

Certè est celebrata sententia S. Athanasii serm. 4. contra Arianos: negans Christum, quæ Deum, interiore ausu profecisse, ait; *Esne ille Homo, ut vulgus hominum; an Deus Humanitate & carne indutus?* Quod si vulgaris est homo; est, ut pro conditione aliorum hominum profectus capiat. At istiusmodi est Samosatensis sententia hæretica; quam vos, Calviniste, tanto animo, & ope fouetis.

5. De Acquisita Christi scientia affirmat S. Tho. 3. q. 12. a. 1. quod omnia cognorit, quæ possunt per actionem intellectus agentis cognosci: non quod in Christo illius sit actio otiosa, cuius esset intelligibilia facere in actu. Atque in hac profecit; non quidem secundum essentiam qua ipse habitus scientiæ augetur; sed secundum Effectum & experientiam suam ac aliorum de ipso.

Qua causa etiam non decebat eum discere ab hominibus quicquam; ut quæ Ioan. 18. ait: *In hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati.* Quin, ait S. Dionysius l. cœl. hierarch. c. 7. *Supremi Angeli ad ipsum questionem faciunt, diuini que illius Operis, et pro nobis assumptæ Carnis scientiam discunt, & eos IESVS sine medio docet.*

Denique ita S. Tho. 3. q. 7. a. 3. Obiectum fidei est res diuina non vita: Christus

Itus autem à primo conceptionis instan-
ti plenè vidit Deum per essentiam: quæ
visio Fidem excludit.

Existis liquet responsio ad scripturas
quas obiciunt quæstione superiore.
Quis respondet Bell. cap. 5. lib. 1. de
Christo.

QVÆSTIO XXX.

Num que Anima Christi inerat in do-
lus, virtutis que imperfectio?

LUTHERI discipulus Zvinglius in Confess. ad Ca-
rolum V. Christus ab exordio naturalium minimè o-
mni virtute, animique dotibus cunctis plenus existit.
Profecit indies anima eius; cum ab initio omnia nosset.
Lutherus ipse epist. ad Argentin. Christum à nobis pri-
mò vulgatum audeamus gloriari. At hæc quàm men-
dax gloriatio, quàm blasphema vulgatio? Liqueat hæc
Act. 15 & patebit inferius quæst. 32.

CALVINUS in Luc. 2. v. 49. Adolevit IESUS
sicut corpore, ita secundum Animam quo-
que Creuerunt cum ætate dotes animi. Quo-
modo igitur Ioan. 1. Plenus gratia? Idem in
Luc. 4. v. 1. Vltiore virtute instructus est &
indutus, cum è Iordane egressus fuit. Idem in
Matt. 3. v. 16. Ubiore, cum ad Redemptionis
munus sese accinxit.

Huc verò etiam cum Agnoitis Scripturas
crepat: Vt Luc. 2. Puer crescebat, & confor-
tabatur Spiritu plenus sapientia; & gratia Dei
erat in illo. In græco autem est πληρῶμενον,
id est, implebatur: non πληρῆς, id est, ple-
nus. Ibid. Proficiebat sapientia, ætate, &
gratia.

AUTOR. I. Vox πληρῶμενον quan-
doque idem quod πληρῆς, id est, redun-
dans significat vt Stephani Lexicon
ipsorum nouit, inque ludis pueri. 2.
Deinde, esto, passiuè capiatur; sit Imple-
batur, id est, ait S. Athan. serm. 4. contra A-
rianos; indices ad opera maiora aptabatur
proficiente corpusculo perficienda, quã
tum illud roborabatur. Itemque scien-
tia implebatur Increatâ, & Infusâ, exten-

siuè in membris, quantum augescebat.

Experimentaliter quoque acquisitâ
crescebat: & vt ait S. Ambr. lib. de Incarn.
c. 7. etsi naturam habuit ab initio perfe-
ctam; sensu tamen humano profecit;
scil. Tum in se; Tum in opinione ho-
minum quibus magis indies sapientiam
& gratiam Dei, quæ erat in illo, aperiebat:
Tum, ait S. Damascenus in Luc. 2. Sicut E-
piscopus proficit in Ecclesia sua, D. & or
in discipulis proficientibus: ita IESUS a-
pud homines. Ideò additur: apud Deum
meritis, quæ homo: & homines, operibus.
& fructu animarum.

Quid, quod, vt suprâ retuli, S. Atha-
nadius simpliciter negat Christum, quæ
Deum, Sapientiam profecisse? Contule
porrò D. Thom. p. 3. q. 7. a. 2. 5. 9. 10. 11.

QVÆSTIO XXXI.

An Christus verè Deus fuerit, sic ab ani-
ma carneque imperfectus?

EX LUTHERO suprâ accepimus, expunxisse enim
vocalum Iſa 9. Deus forrâ, ac supposuisse virtus:
dicereque IESVM Patris Instrumentum. LUTHERANOS
cæteros Energiam &c. Vide suprâ qq. 6. 7. 10. 13. 14.
18. 20. Tameñ è contrâ non defuerint, qui etiam Huius
manitatem Christi contenderint esse Deificatam; Vt
suprâ quæst. 27.

LIBERTINI & FAMILIANI, Christum esse
nudum Hominem, verbatim profitebantur. Sunt hi à
Quintino & Coppino, sutoribus duobus Flandris, ori-
undi; quorum in Gallia velut examen quoddam esse
Caluinus ait, in instruct. a. i. uersus Libertinos. In Hol-
landia, Brabantia, Flandria magnò cetero numero voli-
tant. His accedunt Familiani, qui in Anglia ad im-
mensam sunt multitudinem amplificati; vt vel ipsi
Ministri conquærantur. Vide præfat. lib. Londini editi
contra Familiam amoris anno 1577. Porrò Transylua-
niam hæc lucus perussit propè vniuersam. Vt que
disseminabant, In sua quemque se saluari posse, & o-
mnes in omni fide. Proin & que Liberum esse licitum que
cuius Christiano credere, quod libitum; dummodo secta-
rum nullam condeletet.

CALVINIANI, an Athei, his accedunt,
teste Sebast. Franco, vt est, in Caluino. turci-
simo lib. 3. cap. 9. qui dicunt: Christus non est

G aliter